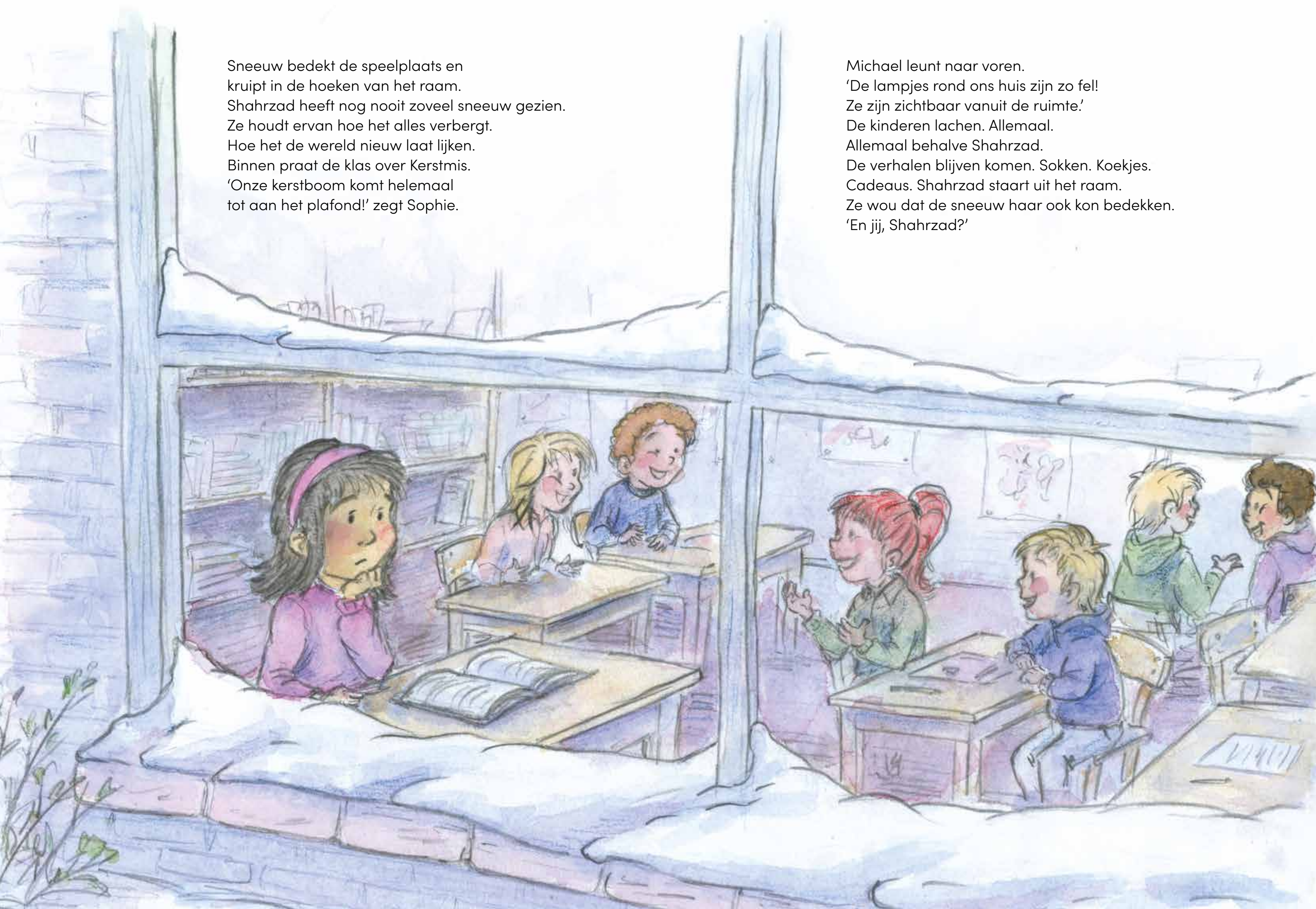

Sneeuw bedekt de speelplaats en
kruipt in de hoeken van het raam.
Shahzad heeft nog nooit zoveel sneeuw gezien.
Ze houdt ervan hoe het alles verbergt.
Hoe het de wereld nieuw laat lijken.
Binnen praat de klas over Kerstmis.
'Onze kerstboom komt helemaal
tot aan het plafond!' zegt Sophie.

Michael leunt naar voren.
'De lampjes rond ons huis zijn zo fel!
Ze zijn zichtbaar vanuit de ruimte.'
De kinderen lachen. Allemaal.
Allemaal behalve Shahzad.
De verhalen blijven komen. Sokken. Koekjes.
Cadeaus. Shahzad staart uit het raam.
Ze wou dat de sneeuw haar ook kon bedekken.
'En jij, Shahzad?'

Shahrzad denkt aan haar vader, die granaatappels in stukjes scheurt, zijn vingers rood gekleurd van het sap. Ze denkt aan haar broer, die de pitjes opeet voordat de schaal gevuld is. En aan haar moeder, die neuriet terwijl ze kaarsen aansteekt.

'Eh ...' begint ze. 'Wij doen ook kerstdingen.'

'Wat voor dingen?'

Shahrzad wou dat ze kon krimpen tot de grootte van een sneeuwvlokje en weg kon zweven.

'We hebben de grootste boom,' flapt ze uit. 'Zo groot dat mijn vader een gat in het plafond moest zagen.'

'Wow,' zegt Michael. 'Wat gaaf!'

